

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkah izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč, večerne številke po 4 nvč; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč, več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 4. Tu se govori o sijajni zmagi Špancev pred Santiago de Cuba. Jedna ameriška ladija da je bila potopljena, druge pa da so trpele veliko škodo. (Ta vest se gotovo nanaša na uničenje ameriške ladije »Merrimet«, o katerem smo sporočili že v soboto zvečer. Op. ured.)

New-York 4. »Herald« javlja iz Cap Haïtien, da potopljena ladija »Merrimet« je bila velika in je služila za prevažanje oglja. Pred Santiago je bila določena specijalno za blokiranje uroda v pristanišče. Na ladiji so bili sami dobrovoljci, ki so se pa rešili vsi.

Madrid 4. Iz Santiaga je došlo vladi vestij, ki pa se ne priobčijo, dokler jih ne pregleda kraljica. Govori se, da so Španci ujeli keč Amerikanov.

New-York 4. Iz Washingtona javljajo: General Miles je sporočil vojnemu oddelku v Washingtonu, da je redno vojaštvo, določeno za zasedenje Santiago de Cuba, že odšlo iz Tampa in Mobile ter je sedaj v Keywestu, kjer je čakajo vojne ladije, pod katerih zaščito nastopi pot v Santiago.

Petrograd 4. List »Novoje Vremja« je dobil poročilo iz New-Yorka, da uvrščanje dobrovoljcev naleta na velike težave ter da je vse, kar pišejo o tem Amerikani, ali izmišljeno ali pretirano. Zjedinjene države imajo sedaj na razpolaganje k večjemu 40.000 mož, a polovica od teh so bili prisiljeni po jedni ali drugi okolnosti, da so vstopili. Med dobrovoljci je nad 1000 Slovanov — med temi tudi Slovencev — ki so se dali uvrstiti le zato, ker so trpeli lakoto. Isti so dobili velika predplačila od agentov.

Madrid 4. Poročilo, došlo o bitki pred Santiago, in ki je datirano od petka ob 3 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj, pripoveduje: Jedna sovražna oklopnica in jeden pomožni križar sta poskusila, da bi izsilila vstop v pristanišče. Ko so ogledovalci, nadzorujoči urod v pristanišče obvestili o tem dejstvu, se je z naše strani takoj zapričelo streljanje, in sicer iz utrdbe

Morro in s križarja »Reina de la Mercedes«. Pomožni križar ameriški je bil potopljen, oklopnica pa se je morala umakniti. Ustop v pristanišče je ostal svoboden. En ameriški častnik in sedem mornarjev so na ladiji »Reina de Mercedes«; kaj je z drugimi ljudmi, ki so bili na potopljeni ladiji, sene ve. Mi nismo zgubili nobenega moža, niti nismo trpeli druge škode.

Zaključek brzojavke pravi, da iz Santiago je videti 20 ladij.

Kraljica je zaukazala; da je braniteljem pred Santiago čestitati brzojavno.

Washington 4. Vojni oddelek ni še dobil nikakega poročila o potopljenju ladije »Merrimet«. Minister mornarice je izjavil, da ostanki ladije »Merrimet« ne ovirajo uroda v pristanišče Santiago de Cuba.

London 4. Eskadri admirala Sampsona in Sehleya sti se združili pred Santiago de Cuba. Polno število ladij obeh eskader znaša 17.

Madrid 4. Tu pričakujejo nestrpnost nadaljnjih dogodkov, z ozirom na vest, da je pred Santiago zbranih 17 ameriških ladij. Pričakuje se nov napad od strani sovražnega brodogoja.

New-York 5. Iz Port-au-Prince javljajo, da se je v petek zvečer zopet pričelo bombardovanje Santiago de Cuba. Streljanje je trajalo jedno uro. Baterije so baje trpele veliko škodo.

Kayana 5. General Blanco je prijavil konzulom, da blago, namenjeno na Kubo, je svobodno carine. Prepovedal pa je izvažanje živeža in sladkorja. Amerikanskim novinarjem je prepovedano bivati na otoku. Kdor se pregreši proti temu, ga bode sodilo vojno sodišče.

Petrograd 5. »Novosti« pravijo, da je čas, da se zaključi ta vojna, ki je nezmiselna, pregrešna in uničuje javno bogastvo ter duši industrijo in trgovino dveh dežel. Španija in Zjedinjene države naj bi se pokorili sodbi vlasti. »Novosti« opozarjajo Amerikane, da njih brodovje ne bi se moglo upirati združenemu brodogoju dveh treh evropskih

vlasti, ter pozivljajo Evropo, naj povzdigne svoj glas.

Beligrad 5. Volitve so se vršile povsod mirno. Voljenih je: 112 liberalcev, 62 progresistov, 19 neodvisnih in 1 radikalec. (Da, mirno: v senci bajonetov!! Da je bil voljen en sam radikalec, je umeti tako, da je radikalna stranka izdala parolo za nesodelovanje na volitvah. Ako kaj, označuje ravno to dejstvo sedanje razmere v Srbiji, da se ne udeležuje volitev ona stranka, ki ima za seboj malone — ves narod. Op. ured.)

Trgovina z Galicijo in Šlezijo.

To treba priznavati Nemeem, da so izborni znali do sedaj cepiti Slované v Avstriji po načelu: divide et impera. Čehe so hujskali proti Poljakom, Poljake proti Čehom, severne Slované proti Jugoslovanom, Hrvate proti Srbom, Srbe proti Hrvatom, Italijane proti Slovanom sploh itd. itd. In od tega cepljenja Slovanov so dobivali Nemei najlepšo korist: politiško, narodno, socijalno in — gospodarsko.

V prvi vrsti je nemška korist velikanska v jezikovnem pogledu. Vkljub vsem temeljnim zakonom, vkljub § 19, vkljub zakonito zajamčeni ravnopravnosti vseh narodnosti in jezikov je nemščina prevladovala po vseh državnih uradih, na viših mestih pa vlada še danes absolutno. Ako obstrahujemo od Poljakov, ki imajo vendar nekoliko zastopnikov v raznih ministerstvih, so vsem Slovanom malone zaprta vrata do takih upljivih mest. Najbolje službe v civilnih državnih uradih in v vojaških so zagotovljene Nemeem.

V noveji čas še le so sprevideli Slovani, kako zvrta je ta politika Nemecev in kako škodljiva je Slovanom. Vsaj nekoliko so Slovani odprli oči, čemur je posledica ta, da so se v parlamentu vendar jeli nekoliko bližati jeden drugemu, da-si se ne smemo varati in si moramo pripoznati, da je še dolga dolga pot pred nami do — slovanske vzajemnosti.

PODLISTEK.

101

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

»Ni drugače«, je zamomljal, »treba je, da tudi jaz grem spat...«

Zavil je najdenko v kožuh ter šel z njo v hlev. Tu je zlezal na svoje ležišče, ogrevano s toplo konjsko sapo, zapiral oči, toda — vse zastoj. Spanec ni prišel, ker je bilo še prezgodaj.

Naposled, preobračaje se z jedne strani na drugo, je nehoté zadel z roko ob steklenico z ono čudodelno pijačo. Odrinil jo je, toda kar po vsaj sili mu je silila v roke. Hotel je močnejše potlačiti zamašek v luknjo, toda ta mu je ostal med prsti, ko si je mimogrede dvignil steklenico pred oči, da bi videl, kaj se godi z njo? Grlo čudne posode mu je skočilo k ustom in Matija, niti ne misleči, kaj dela, je potegnil precejšen požirek ozdravljajoče pijače.

Požrl ga je ter se nakremžil v temi, kajti

pijača ni bila samo močna, marveč tudi neslastna. Praveato zdravilo.

»Imele so se mi po čem cediti sline!« je pomislil Ovčar, ter globše zataknivši zamašek, vtaknil steklenico pod jasl. Ob enem pa je sklenil biti v bodoče trezen ter ne piti brez potrebe pijače, ki ni bila prav nič okusna.

Odmolil je molitev in takoj mu je postalo toplejše in mirnejše. Spomnil se je povrnitve Polževe rodbine iz cerkve in — čudna stvar — stali so mu kakor živi pred očmi. Kmalu pa se je Andrejček nekam zgubil (Ovčar v tem hipu ni bil gotov, če se sploh nahaja kak Andrejček na svetu!). Polž je šel spat, toda nekam zelo, zelo daleč in ostala je pri njem samo gospodinja v razpeti granatni jopici, pod katero je bilo videti par motvozov koravd, belo srjajo in bele prsi.

Ovčar je zaprl oči ter si jih zakril s prsti, da je ne bi gledal. Navzlic temu je neprestano videl Polžovo, ki se mu je smehljala na čudni način. Pokril si je glavo s kožuhom — zastoj. Ženska je stala neprestano pred njim, tako da so po Matijeu kar zagomazeli mravljinci. Sree mu je jelo utripati silno, v žilah je čutil vroče vrtje. Obrnil se je k steni in med tem (o strašna

ura) čutil, da je nekdo pred njem, ki mu šepeta: »Pomakni se...« Pomaknil se je tako, da ni imel več prostora, toda navzlic temu je čul znovič oni glas ki mu je pravil: »Nu, pomakni se...« »Kam naj se pomaknem, ker je pa tu stena?« je vprašal Matija... »Pomakni se!« mu je šepetal glas, tih in nestrpljiv, in ob enem ga je objela topla roka okrog vratu.

Sedaj se je zdelo Ovčarju, da se njegovo ležišče začneja pogrezati žnjim vred. Leti... leti... Bog, kam pada?... Ne, on ne pada, on se dviga v ozračje, lehak kakor pero, kakor dim. Odprl je oči ter videl nad zasneženim gričem temno nebo, razsvetljeno z zvezdami. Od kod se je vzelo nebo, saj on vendar leži v zaprtem hlevu?... A vendar vidi nebo. Na kak način?... Ne, že ne vidi ničesar, znovič ga je obkolila tema. Hotel se je ganiti, toda ni mogel. Konečno — čemu naj bi se gibal, ko se počuti tako dobro? Ali je na svetu kaka reč, radi katere bi bilo vredno ganiti prst? Ni je, ali bolje, samo jedna je — spanec, ki ga je prevzel v tem hipu; spanec tako trden, da bi se Ovčar ne hotel sprebuditi nikdar več. Oh... oh... težko diše ter spi, spi, spi...

(Pride še.)

Toda zapomnimo si, da moč Nemecev v Avstriji ne sestoji le v idealizmu in platonizmu. Nemei zajemajo svojo moč tudi iz svoje gospodarske organizacije! Nemei v Linu in Hebu podpirata le Nemea. Severni Nemei imajo kupčijske zveze z Nemei v Trstu in Zadru in narobe.

Tega načela so se poprijeli v novejši čas tudi Čehi. Po tem načelu so Čehi zasnovali trgovske zveze s Poljaki v Galiciji. Zakaj naj bi Galicija kupovala razno blago od nemških tvrdk, ako more dobivati istotako dobrega blaga od čeških tvrdk?! In tako tudi viceversa. Čehi kupujejo onega, kar se proizvaja v Galiciji. Na ta način šele dobivata narodno sorodstvo in prijateljstvo pravo podlago in temelj. Mnogi češki trgovci anoncirajo po poljskih listih pošiljatve po 5 kil celó kave, olja in raznega južnega sadja!!!

Malo čudno to, kaj ne, ako češki trgovci razpošilja in razpečava v druge pokrajine naše južne pridelke!!

Ravno to dejstvo nam je potisnilo danes pero v roko, da smo napisali te-le vrstice. Razmišljati moramo namreč po vsej pravici o tem, koliko ceneje bi lahko razpošiljal take pridelke naš slovenski trgovci iz Trsta!!

In z vso silo nam stopa pred oči dejstvo, kako mi Slovenci znamo le jokati in tožiti — pomagati pa si ne znamo, ker nimamo, česar treba neizogibno v današnjih gospodarskih borbah: podjetnega duha!

Vprašamo torej naše slovanske rojake in hrvatske brate:

Ako morejo Čehi delati kupčije z Galicijo in Šlezijo — in to s pridelki, ki jih dobivajo od nas ali preko nas — zakaj bi ne mogli storiti tako tudi naši trgovci, sosebno tržaški?! Galicija in Šlezija imata nad 7 milijonov duš in za vse to prebivalstvo prihajajo tja gori južni pridelki — preko Trsta!

Na delo torej, trgovci! Dvignite se slednjič iz letargije! Toda zamolčati ne smemo, da treba tu velike previdnosti. Večina trgovcev v Galiciji so Židje. S temi ne stopajte v zveze! S temi naj le tržaški Židje kupčujejo dalje. Ali s Poljaki in Rusi bi Slovenci lahko imeli prav dobre kupčije. Toda pod jednim neizogibnim pogojem: blago bi moralo biti dobro in po istih cenah, po katerih je ponujajo Židje in Italijani!

To bi bilo nekoliko splošnih opazk. Prihodnjič hočemo razjasniti nekoliko na drugem mestu — v rubriki o gospodarskih stvareh — o posamičnih produktih, s katerimi je kupčija najizdatnejša z Galicijo in Šlezijo.

A danes že moramo opozoriti naše trgovce, da svojim trgovinam lahko otvore nova obsežja, ako se enkrat navzamejo toliko podjetnega duha, da store energičen korak iz naših malenkostnih razmer, ki nam nalagajo, da prodajamo svoje stvari le tako daleč, kolikor je videti iz line domačega zvonika, ter nas delajo slepe za velike zgube, ki jih trpimo po dejstvu, da ne vidimo, kako drugi prevažajo mimo nas, kar bi lahko prevažali mi sami.

DOPISI.

Iz Doline, dne 3. junija 1898. (Izv. dopis.) — Kakor je bilo že naznanjeno v cenjeni »Edinosti«, umrl je dne 31. maja naš vrli, nepozabni župan Ivan Sanein. Pokojnik je bil zajedno predsednik krajnemu šolskemu svetu, blagajnik kmetijski zadrugi in predsednik bralno-pevskemu društvu »Vodnik«. Bilo mu je še le 35 let, a kako je bil priljubljen, kako čistan in spoštovan, to je pokazal velikanski pogreb, ki smo mu ga priredili.

Velikih, nemaljivih zaslug si je pridobil blagi pokojnik ne le kakor obč. načelnik, ampak tudi kakor narodnjak, rodoljub in gospodar. Njegov blagi oče, ki počiva že 18 let v hladnem grobu, si je pridobil že v mladih letih pridevek »Slovenec«, kateri pridevek je podedoval z vso pravico tudi sin Ivan. Če tudi je Ivanov oče v najlepših letih zapustil udovo z jedinim — sedaj pokojnim — sinom Ivanom in dvema hčerama, vendar je že do takrat dobro vepil v srečo svojcev ljubezen do domovine, do naroda. Vrli Ivan je gojil in poplajnjeval s pridnim učenjem, čitanjem in razmišljanjem očetove nauke. Tako je postal mož kremen-značaj, mož-izvedenec, koristen, dobitljiv svojemu narodu. Proti nazadnjakom, posebno pa proti zati-

ralemu narodu našega je postopal pokojnik brez-obzirno. Skesanim je rad odpustil. Do svojih sovražnikov in nasprotnikov je bil mil in popustljiv.

V narodnih društvih je bil vedno prvi na — delu. Svoje sosede je poučeval ob vsaki priliki, a osobito ob nedeljah, vzbujaje v njih zanimanje za narod, za gospodarstvo in napredno kmetijstvo.

Pred 10 leti se je ustanovila kmetijska zadruga v Dolini; životarla je, in bila bi morda tudi zaspala, ako bi je ne bil vzel v svoje roke pokojni Ivan. Danes je zadruga močna, z mnogimi kmetijskimi stroji in orodji ter lepo in prav dobro urejeno društveno trdnico oskrbljena. Ne da se opisati, kolika dobrota je postala zadruga za tukajšnji kraj po modrem urejenju pokojnikovem. Blagi pokojnik je prvi sprožil misel in tudi deloma njega zasluga je — ker je za to naprosil državne poslance — pridobitev državnih štipendijev na kmetijskih šolah v Gorici in na Grmu.

Svojedobno je protestoval najodločnejše proti namerovanemu kosanju občinskega premoženja. In pritrdila mu je večina občinskega zastopa. S tem je odvrnil veliko škodo, kateri bi bili občutili tudi naši nasledniki.

Kakor predsednik kmetijske zadruge je pokojnik vedno in povsodi deloval solidarno z družini slovanskimi predsedniki. Posvetoval se je z njimi in ni mu bilo mar ne za čas ne denar, ko je trebalo sniti se z znane! Tako je šel tudi z deputacijo vseh predsednikov slov. gospodarskih zadrug pred Njegovo Veličanstvo, pres. cesarja na Dunaj. Kmečki sin, a olikal in omikal se je lastnim trudom toliko, da je z družini gospodi šel pred vladarja pojasnit položaj tukajšnjega kmeta-trpina. Povsod je delal čast sebi, čast svojemu rodu, a še posebno čast vsemu našemu Bregu! Bil je naš ponos — naša nada!

Lepa naša dolinska županija nima sreče! Bili so hudi časi, ko se je tu vladalo oblastno in samovoljno — v škodo vse občine. Seveda, bilo je neodpustljivo, da je tedanji občinski zastop dopuščal tako delovanje. Ljudstvo je postajalo čedalje bolj združeno — demoralizirano in ni vedelo in ni moglo si pomoči. Zanemarjene so bile ceste, javna poslopja in vsa uprava; ljudstvo ni spoštovalo zakona; vladal je največji nered. Prišlo je, kar je bilo neizogibno: vlada nam je postavila komisarja.

Poštena stvar je zmagala slednjič in ko se je sešel novoizvoljeni občinski zastop, bili so vsi edini ter so pokojnega Ivana enoglasno izvolili svojim načelnikom.

O tej priliki je vskliknil pokojnik: »Žrtvovati se hočem v blagor ljudstva in prosim, da bi me Vi, visokorodni gosp. okrajni glavar, podpirali na tem.« Žrtvoval se je v resnici.

Naše zaupanje do njega se je opravičevalo in množilo od dne do dne. Kakor vselej in povsod, tako je bil neumorno delaven tudi v županiji. Seveda je moral prijeti najpred za veliko metlo. Zameril se je morda komu radi svojega odločnega in brezobzirnega nastopanja. Postopal pa je povsem pravilno in zakonito. Sam okrajni glavar — dasi ni našega mišljenja — mu ni odrekal pripoznanja. Nekateri so se hudovali nanj. Seveda: razvajenec se težko navadi reda, a moralo je tako biti!

Pokojnik je bil dober in odkritosrčen prijatelj vsakomur; on ni poznal ne sovraštva ne jeze. Kamo-li da bi se bil maščeval nad kom!

Kaj nam je bil Ivan Sanein, to se je pokazalo na dan pogreba. Od blizu in daleč je privrelo ljudstva. Bilo je veliko duhovnov, učiteljev, vsi občinski svetovaleci in odborniki. Peveč društva Vodnik so peli »Jamica« in »Na grobeh« ter mašo pod vodstvom gosp. Jereba. Vence so položili: srenja dolinska napisom »Srenja Dolina svojemu županu«, kmetijska zadruga: »Kmetijska zadruga nenadomestljivemu blagajniku«, bralno in pevsko društvo Vodnik: »Društvo Vodnik nepozabnemu predsedniku«. Tacega pogreba ni še videla Dolina. Jokalo je vse: možje, žene, mladeni, mladenke in otroci, ko je prečast. gosp. Kompare, dež. poslanec in dekan, stopil kraj odprtega groba, da v ganljivem govoru proslavi pokojnika.

Tužna pretužna je bila ločitev od gomile moža, kakoršnih se nam poraja le malo. Tem iskreneje prosimo sedaj božjo previdnost, da bi nam ista podarila mnogo takih značajev. »Nismo ga bili vredni, in on ni zaslužil, da bi ga nasprotniki preklinjali in sovražili, zato ga je Bog k sebi poklical v boljše živ-

ljenje«. S temi besedami se tudi mi popolnoma strinjamo in uverjeni smo, da so resnične.

Vi, občinarji pa delajte po njegovih zgledih in naukih, da dosežemo svoj cilj. Zgleden nam je bil v gospodarstvu, zgleden doma, zgleden v uradu, zgleden povsod! Še nekoliko taceh mož da bi imela naša tužna Istra in mej našim narodom bilo bi kmalu drugače.

A Ti dragi Ivan spomni se i tam nad zvezdami svojega ljudstva...

Blag in nepozaben Ti spomin!

Politični pregled.

K položaju. Te dni se je zopet govorilo o nemški katoliški ljudski stranki. Te dni so se zbrali na posvetovanje prvaki te stranke obeh struj a: Dipaulijeve in Ebenchochove. V tem soglašajo vsa poročila — utegne torej odgovarjati resnici — da se je doseglo popolno sporazumljenje, vsled česar da Dipauli zopet prevzame predsedstvo kluba. Razmere v stranki sami bi bile torej pojasnjene. Ne tako razmerje te stranke do večine. Tu gredo menjenja navskriž. Jedni trde, da je izstop katoliške ljudske stranke iz večine sklenjena stvar, drugi trde zopet, da so gospodje prišli do zaključka, da za sedaj ni nikakega razloga, da bi zapuščali večino, ker to, kar je prozračalo navskrižja jezikovno vprašanje, da itak pride v jezikovni odsek, kjer bo pravo mesto za posredovalno ulogo, kakor jo hočejo igrati nemški konservativci.

Politika tega kluba je torej še vedno kakor nihalo na uri: sedaj gravitira na desno, sedaj na levo. Bog dal, da bi ti dnevi prinesli, česar se pričakuje v obče — zjasnenje.

To tavanje v temi je res že neznosno. Ako pride do splošnega spoznanja, potem bodo tudi ti nemški konservativni gospodje morali reči, ali črno ali belo.

V teih hipih, ko občutimo vsi, da katastrofa len preobrat je neizogiben, in ko nas mori skrb, kaj bode iz nas Slovencev in Hrvatov, smo se uprav razveselili članka v zadnjem »Slovenec«. Ako nam ta članek izraža mišljenje slovenskih konservativnih poslancev, potem je isti vesel znak pravega spoznanja, da Slovenci ne moremo in ne smemo slepo kopirati nemškega konservatizma, ker so naše potrebe drugačne, razsežnejše. Člankar pripoveduje, koliko bi se bilo lahko doseglo in koliko se je zamudilo od Taaffeja sem ter izjavlja, česar nismo še nikdar čuli iz slovensko-konservativnih ust: da največ krivde na tem je na Staročehih in Poljaki!! Južni Slovani in Malorusi, daniti na vrsto niso prišli, da bi bili razkrili neznosno revščino svojih rodov!

Članek »Slovenec« — ki je, ponavljamo, naravnost senzacionalen, ako res izraža nazore slovenskih konservativnih poslancev — zaključuje nastopno o programu našem za bodočnost:

»Treba se bo oprijeti dveh idej, ki sta doslej nekako dremali v našem osrčju. Glasita se: politiška zveza Slovencev z Hrvati na temelju katoliške vere in demokracije. Drugače nam ni rešitve! Ljudstvu — politiško moč! v tem načelu je tudi Avstriji jedini spas, kakor ji je tudi v jedino uresničeni zvezi Slovencev z Hrvati zagotovljen jug in upravičen nujno potrebni razvoj na Balkanu.

Hie Rhodus za skupno delo vsem Slovenceem! Pripravljajmo vsi doma v organizacijah ljudstvo politiški in gospodarski! Naši zastopniki pa naj v zakonodajnih zborih z odkritim vizirjem prično ustavni boj za ti dve jedini rešivni ideji! Ob mrtvaški postelji sedanje zbornice, ko se ji že oglašja smrtni zvonček, naj nam zazori v teh velikih idejah novo življenje!

Če se v vzajemni ljubezni oživimo ob njih in složno krenemo na delo, zmagamo v njih, bodi ali ne bodi državna zbornica!

Današnji dan je morda odločilen za bodoči razvoj stvari. Danes odgovori brzokone vlada glede graških dogodkov. Nje odgovor utegne biti opozi-cijskim strankam pretveza, da zaprično borbo, v kateri postavijo vse na jedno kvarto. Danes pa so se zbrali tudi načelniki klubov, da se izrečejo definitivno o predlogu Milevskega za parlamentarno razpravo o predlogah vlade. Ako Nemei odklonijo ta predlog in se odločijo za obstrukcijo tudi proti

tem predlogom, potem ima »Slovenec« prav, da govori o — smrtni uri državne zbornice.

Avtonomija srbske cerkve. Srbski patrijarh v Karloven je sezval za 20. t. m. najodličnejše člene cerkvenega kongresa srbskega na posvetovanje, kako bi se dal najti kakov način sporazumljenja z ogersko vlado glede varovanja avtonomije srbske cerkve na Ogerskem. To vprašanje je bilo dovedlo namreč do ostrega konflikta med ogersko vlado in cerkvenim kongresom srbskim. Stvar je enostavna in jasna: Madjari vedo namreč, da je narodna cerkev jedino in tako močno zatočišče narodnosti Srbov na Ogerskem, da bi bila gola blaznost misliti na pomadjarjenje Srbov, dokler je njihova cerkev svobodna in samostojna. Madjari pa hočejo madjariti, ali z lepo ali z grdo. Zato so vedno in vedno delovali na to, da bi spravili srbsko cerkev v odvisnost od ogerske vlade. Glavno sredstvo v ta namen je bilo ogerski vladi to, da je imenovala same kreature svoje za patrijarhe. In ti so terorizovali cerkveni kongres. Slednjič so se vzdramili tudi ogerski Srbi in tako rekoč ob 11. uri so jeli slutiti nevarnost, pretečo samostojnosti njih cerkve in njih narodnosti po načrtu zakonu, katerim je vlada hotela »urediti« odnose srbske cerkve. »Urediti« se je namreč glasil tehniški izraz za namerovani udarec srbski cerkvi. Srbi so se vzdramili in o zadnjih volitvah je dobil kongres večino, ki si je postavila po robu ogerski vladi in patrijarhu. Posledica je bila, da je kraljevski komisar zaključil kongres v kazni za njega »upornost«. Od tedaj ni bil več sklican cerkveni kongres. Zdaj zopet je madjaronski patrijarh jel iskati kakov modus proceedendi z ogersko vlado. V interesu Srbov, v obrambo njih vere in narodnosti bi bilo le želeli, da Srbi ostanejo trdni in »uporni«.

Domače vesti.

Odpor političnega društva „Edinost“ pozivlja svoje poverjenike, da čim prej iztirjajo členarino v svojem področju in da jo dološljejo društvenemu blagajniku Ante Bogdanoviću (ulica Ghega št. 8).

Ob enem so naprošeni člani polit. društva »Edinost«, ki še niso plačali letošnje udnine, da isto poravnajo takoj, ker treba, da se društveni računi uredi pred obnim zborom.

Nadvojvoda Karol Štefan se je bil moral podvreči neki operaciji. Sedaj javljajo iz Berolina, da je nadvojvoda okreval že toliko, da je dovoljenjem zdravnikov mogel ostaviti postelj.

Nadvojvoda Karol Štefan ostane v Berlinu še kakih 8 dni.

Odlikovanja. — Njegovo Veličanstvo je podelilo predsedniku deželnega sodišča v Trstu, Mihaelu Urbančiču, viteški križ Leopoldovega reda; podpredsedniku istega dež. sodišča, Conte Dandiniju de Sylva, predsedniku okrožnega sodišča v Rovinju dru. Antonu Tušarju in predsedniku okrožnega sodišča v Gorici, Karolu Defacisu, pa naslov in značaj dvornih svetnikov s pregledom taks.

Cvetka na grob. Danes je minolo 12 let, odkar je nehalo biti sree, ki je vsem mladeniškim žarom svojim ljubilo svoj bedni rod. Dne 6. junija 1886. je bilo, ko je vzdihnil svojo dušo mož, ki je idealnim rodoljubjem spajal v naših vrstah redko in občudovanja vredno nevstrašenost, nikakih pomislekov poznaočje samozatajevanje in ono vztrajnost, ki ne miruje popred, dokler ni dosegla, kar je hotela. 12 let je minolo od takrat. Velika doba to v kratkem življenju človeškem. Koliko dogodkov je bilo in koliko ljudij nam je došlo pred oči in nam zginolo iz-pred očíj v tej dobi — in mi smo pozabili na-nje. Na Njega pa, ki nas je toli nenadejano zapustil na današnji dan pred 12 leti, Njega nismo pozabili, marveč blagoslovljamo Njegov spomin v polni zavesti, da je on oral ledino, katero obdelujemo sedaj mi. Tržaškemu slovenstvu ne izbrise nikdo iz srea spomina na Ivana Dolinarja. Danes je obletnica njegove smrti. Dragi čitatelji: zberimo se danes vsi v duhu okolo groba prerano umrlega Ivana in vsadimo mu v bratskem objemu cvetko slovenske hvalečnosti! A duša Njegova, ki gleda na nas doli zad oblakov, se raduje v blaženstvu božjem in proslavlja Vsevečnega, ki je rosil Svoj blagoslov na delo in trud Ivana

Dolinarja. Slava Tvojemu spominu, nepozabni Ivane!

„Pevsko društvo Zvon“ na Opčinah. — Slavna vlada je ravno kar potrdila predloženo jej premembo pravil, po kateri se bode dosedanje »Pevsko in bralno društvo na Opčinah« imenovalo odslej »Pevsko društvo Zvon« na Opčinah.

„Hrvaške Narodne Pjesme“, knjiga II., katere izdaja »Matica Hrvatska«, so došle in se lahko dobivajo pri društvenem poverjeniku gosp. Ante Bogdanoviću in pri slugi »Slovanske Čitalnice« (ulica S. Francesco št. 2). — Če kdo želi, more še dobiti tudi I. knjigo »Hrvaških Narodnih Pjesma« po isti ceni, ker je ostalo nekaj knjig od prejšnjega leta. — Od letošnjih knjig »Matice Hrvatske« preostajajo samo še 4 iztisi (vsaki 10 knjig) po 3 gld. ter se dobivajo pri čitalničnem slugi. —

Za dobo kopanja. Od e. kr. pol. ravnateljstva smo prejeli ta-le oglas: Za nastopajočo poletno dobo sti določeni za javno upotrebljevanje kopališči pri sv. Andreju in za svetiljko. Kopelji imajo posebne oddelke za moške, ženske in otroke; prostor za plavanje in kopelji so ograjene tramovi, preko katerih ni dovoljeno plavati iz ozirov varnosti.

Kopelji bode ta čuvala vedno dva čuvaja.

Kopelji se bodo zapirale v mesecih juniju, juliju in avgustu ob 10. uri zvečer in v septembru ob 9. uri zvečer.

Kopelj pri Sv. Andreju za Lloydovim arzenalom, moški oddelek, in oba moška oddelka kopelji za svetiljko bodo ob delavnikih od 5. do 6 $\frac{1}{2}$ pop. samo vojaštvu na razpolago.

Da se preprečijo neprimolike, toliko glede na osobno varnost kolikor na javno moralo in ki bi mogle nastati s tem, da se bi kdo kopal kje drugje v pristanišču ali ob bregu, se odreja:

1. Prepovedano je kopati se izven gori navedenih ali drugih zasebnih kopališč.
2. Za časa kopanja treba obleči ali spodnje hlače ali haljo.
3. Prepevedano je dovajati seboj v kopelj pse, konje in druge živali.

Kedor se pregreši proti tem odredbam bode kaznovan po zakonu.

Na odpust v Karlove vari na Češkem je odpotoval večeraj načelnik policijskega komisarijata v ulici Seussa, e. k. viši komisar gosp. Bernhard Bacher. Odpust bode trajal 6 tednov.

Že zopet gosp. župnik Jurec! V petek dne 3. junija 1898. ob 10. in pol uri predpoludne je šla iz Trsta domov v Rojan soproga železniškega sprevodnika Braunitzerja. Šla je po miramarski cesti. Na ovinku s te ceste na cesto v Rojan je srečala gospoda župnika Jurec. Žena je šla mirno svojo pot dalje. Kar je začula glas gospoda Jurec: E, la diga!

Na to se je razvil nastopni dvogovor med gospodom župnikom in med rečeno ženo, katera je — kar treba pomniti, ako hočemo prav soditi in obsoditi postopanje gospoda župnika — v blagoslovljenem stanju!

On: E, la diga!

Ona: Kaj je?

On: Ali ne poznate Svojega župnika?

Ona: Ne.

On: Zakaj me niste pozdravili?

Ona: Saj ni zapisano nikjer, da Vas moram pozdravljati, in tudi rekel mi ni nikdo tega, da Vas moram pozdraviti. Prosim Vas, pustite me na miru, **saj me vidite, v kakem stanju sem!**

Na to je zahteval gospod Jurec od gospe Braunitzerjeve, naj mu pove njeno ime, da jo pojde — tožit!! Ker pa žena ni hotela ugoditi tej plemeniti zahtevi gospoda Jurec, je pa zagrozil poslednji, da že pove to njenemu možu, na kar je odgovorila ona: »Le le, moj mož Vam še le pove, kar Vam gre!«

Gospod župnik je mrmral še nekaj, a žena je odšla svojo pot dalje, misleča si svojo o gospodu — župniku Jurec.

Zopet korak — nazaj. Naše cerkvene oblasti tržaške so že postale psihološka uganjka. Človek res že ne more umeti več te čudne »politike«: kolikor bolj zasramujejo cerkveno oblast naši in njeni nasprotniki, čim silneje buta proticerkveno židovsko-liberalno valovje ob skalo, na kateri sloni vsa sveta institucija cerkvena, čim potrebnejši bi bil torej najodločnejši odpor: tem poslužneje ustre-

zajo cerkvene oblasti željam naših, ki so zajedno tudi nasprotniki cerkve.

Za drugimi cerkvami tržaškimi, v katerih se mora umikati slovensko bogoslužje pred laškim nekrščanskim, cerkvi katoliški sovražnim in v svojih končnih ciljih tudi protidržavnim in protidinastičnim fanatizmom — za drugimi cerkvami je prišla sedaj na vrsto cerkev sv. Antona novega.

Kolikor se spominjajo naši najstarejši ljudje, ki bivajo že pol stoletja v tem mestu, darovala se je v tej cerkvi vsaki praznik za naše ljudstvo velika slovesna **peta** sv. maša z izpostavljenim Najsvetejšim. Tako je bilo od davnih časov do — zadnje Binkoštna nedelje. S tem dnem se je odpravila ta peta maša, a v pretvezo se je porabila trditve, da so peveci na tej maši slabo peli. Nočemo prigovarjati tej trditvi, marveč opozarjamo, da se je ravno na tem mestu večkrat povdarjala potreba zboljšanja cerkvenega petja pri sv. Antonu novem.

In gospodu župniku se je bila pred par leti pomnila prilika, da bi bil dobil izborne pevece bratovščine sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu, kateri zbor bi se bil še izdatno pomnožil, ako bi se mu bila poverila skrb za cerkveno petje na slovenskih mašah pri sv. Antonu novem!! Zakaj ni gospod vsprejel te ponudbe?! Zakaj ni poskušal sedaj pridobiti si prej omenjene pevece, ali zakaj ni vsaj povprašal istih, da-li bi hoteli prevzeti cerkveno petje na slovenskih mašah v njegovi župniji?! Ne: on je raje vernim Slovencev vzkratil slovesnost bogoslužja ob praznikih!!

Komu na korist? Mar veri in cerkvi?! Mar menijo res cerkvene oblasti, da tem večnim umikanjem potolažijo jezo svojih laških sovražnikov?! Kakor vemo mi, tako bi mogle vedeti tudi cerkvene oblasti po tolikih skušnjah, da naši in njihovi nasprotniki ne odstopajo nikdar od svojih načel v svoji narodni in cerkveni politiki. Varajo se cerkvene oblasti, ako menijo, da z ustrežanjem laški nestrpnosti ulivajo vodo v zibelj. Kaj še! Ne vode, ampak **olje** ulivate v ogenj — in zapomnite si, da bode morali odgovarjati tudi Vi — in morda v prvi vrsti Vi — ko bode naraščajoči zibelj jel lizati ogrodje svete ustanove, poverjene Vašemu varstvu!

Opozorjamo Vas, da ne bode te smeli tožiti nikogar, ako se slednjič tudi potrpežljivi in verni Slovenec počne — izogibati zublju!! Gospod Jurec v Rojanu se je že jel oglašati takimi tožbami in verno slovensko ljudstvo se mu — smeje. Ljudstvo se smeje duhovniku — ali se Vam ne dozdeva, kakov znak je to? Ali ne slutite še vedno, kam plovete in kam Vas slednjič neizprosno mora dovesti struja glasovitih reformatorjev tržaških, onih duhovnikov, ki so se spozabili toliko, da si podajajo kljuko v uredništvih, kjer se izdajajo protiverske in protidinastiške parole.

Le tako naprej in morda ni daleč oni dan, ko se bode te zgražali nad preobratom, ki se že pojavlja tu pa tam v čustvovanju slovenskega ljudstva, kakor smo se uverili mi te dni, ko smo se uprav zgražali na besedah nad 60-letnega, do sedaj jako pobožnega okoličana, poznanega po vsej okolici, ko je govoril — o Vas in Vaši politiki.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti je daroval Josip Požar za podarjeno sliko stare okoličanske garde 60 stot.

Znesek 2 gld. 60 nvč., izkazan v večernem izdanju od minole sobote, se je daroval v namen, da bi skoro zginili laški in nemški napisi z javnih in privatnih poslopij v Sežani. Tej svoti je dodal g. A. Šorli še jedno krono.

Občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti se je vršil večeraj predpoludne ob precejšnji udeležbi družbenikov. Poročili tajnika in blagajnika sti se odobrili soglasno. Predsednikom podružnice je bil izvoljen Ivan Gerdol, namestnikom Janko Debelak, tajnikom č. g. Fran Gustin, njega namestnikom Ljudomil Nabergoj, blagajnikom Anton Bremie, njega namestnikom Ivan Treven, pregledovalci računov Ferdinand Fuk, Josip Andrejev Pertot in Ivan Marija Bole.

Iz Devina nam pišejo: V zadnjih letih se je ukoreninila navada, da imajo že skoraj v vsakem kraju oglednice. Tako je minolo leto tudi upraviteljica devinske pošte naročila oglednice Devina in

sicer slovenskih, italijanskih in nemških. Te oglednice pa so bile kmalu razprodane in letos je naročila nove, a samo italijanske in nemške, slovenskih pa ne več! — In kaj je temu vzrok? Pred kratkim časom se je nekdo v židovskem »Piccolu« kakor razjarjen pes zaganjal v slovenski Devin in je napadal med drugim tudi slovenske oglednice Devina. Mogoče, da je bilo to vzrok, da se ne dobi več na pošti slovenskih oglednic; ali mogoče tudi, da je temu vzrok tudi kak migljaj od druge strani! Saj na Primorskem je vse mogoče. A naj tiči vzrok že kjer-koli hoče, vendar poštna upraviteljica slabo ravna, da se sramuje slovenskih oglednic na slov. zemlji, kjer ima posla slovenskim občinstvom. Ker torej poštna upraviteljica noče slovenskih oglednic, dobil se je mož v Devinu, ki je dal sam napraviti slovenskih oglednic, ki se bodo prodajale kmalu. Od gotove strani hočejo po vsej sili, da Devin je italijanska vas, ali ne boš Jaka, če tudi sezidajo Italijani še več »poitalijančevalnih leginih šol«, nego eno. — Kakor je »Kraševce« Slovence, tako je tudi Devin slovenski! (Bog Vam plati te vspodbudljive besede! Tako je prav: nič tarnanja, ampak odpor bodi v odgovor na napore sovražnikov! Iskren pozdrav. Priporočemo se Vam. Uredn. »Edinosti«.)

Sprejme se učence v tiskarsko obrt. — Prednost imajo oni dečki, kateri so izpolnili štirinajsto leto, so lepega obnašanja, popolnoma zdravi ter so izvršili štiri razrede ljudskih, ali vsaj en razred srednjih šol. Vešč mora biti popolnoma slovenskega jezika. — Ponudbe sprejema naša tiskarna v ulici Carintia št. 12.

Policijske vesti. Včeraj zjutraj ob 3. uri je bil na novi openski cesti aretiran 38letni Michael Vatovec iz Trsta radi sumljivega pohajanja. Aretirani sti bili nadalje: Danes zjutraj ob 3. uri 32-letna vlačuga Sista Bevilacqua na Aequedottu radi prestopka policijskega varstva in Marija K. iz Bovea danes zjutraj ob 2. uri radi pohajanja.

Sinoči ob 9. in pol uri so ulomili tatovi v prodajalnice jestvin J. Bernardo. Namen jim se ni posrečil, kajti zasačili so jih redarji. Bila sta dva in sicer 19letni Ivan Bassi, bivaajoči v ulici Lodole št. 9 in 20letni Alojzij Kompar, oba iz Trsta. Vzela sta samo 30 nvč. drobiža. Pri sebi sta imela tudi železen drog. Sedaj sedita pod varnejšo ključavnico. — Sploh se opozarja slavno občinstvo, naj bode opreznost, ker ravno sedaj so tatvine na dnevnem redu. V soboto n. pr. so prišli tatje v zalogo oglja bratov Ribarić v ulici Conti in v neko tobakarno v ulici Sette Fontane.

Samomor. V soboto popoldne se je zastrupila v Bošketu 26letna Ema Zorn, bivaajoča na Corsu št. 3. Zapustila je 6 letno hčerko. Našli so jo v hudih bolečinah otroci, ki so se igrali v Bošketu. Koj potem, ko je prišel k njej zdravnik z zdravniške postaje, je umrla. Vzrok samomoru so baje neugodne družinske razmere.

Loterijske številke, izžrebane dne 4. t. m.: Trst: 60, 76, 50, 18, 48 Lince: 6, 41, 33, 54, 12

Koledar:
Danes v ponedeljek 6. junija: Norberd, škof; Bertrand, šk. Jutri v torek 7. junija: Epifanij, škof; Robert, opat.
Solčni: Lunin:
Izhod ob 3. uri 42 min. Izhod ob 10. uri 31 min.
Zahod „ 8. „ 16 „ Zahod „ 5. „ 11 „
Ta je 24. teden. Danes je 156. dan tega leta, imamo torej še 209 dni.

Različne vesti.

Železničarji vojaki. — Rimski časopis »Avanti« poroča, da misli italijanska vlada izdati načrt zakona, po katerem bode moralo stati vse železničarsko osebje v vojaški službi. Onim, ki so bili vojaki, se podaljša vojaška dolžnost, dokler bodo v stanu opravljati železničarsko službo, oni pa, ki žele vstopiti v službo in ki niso bili vojaki, se bodo morali podvreči dotičnim odredbam.

Spomin na bitko pri Magenti. — Včeraj so slavili spomin na bitko pri Magenti. Dne 4. junija 1859 je bilo, ko je Napoleon III. — združen z Italijani — premagal avstrijsko vojsko pri Magenti v pokrajini Milanski. Včeraj se je torej vršila spominska slavnost na bojišču pri Magenti. Slavnosti so se udeležile italijanske oblasti, francoska kolonija, francoski konzul in mnogo občinstva. Izuščenih je bilo tudi nekoliko govorov v proslavo onega dne.

Zadnje vesti.

Dunaj 6. (Zbornica poslancev.) Poslanec dr. Stojan je predlagal, naj se domači tkavci pritegnejo k bolniškemu in k zavarovanju za slučaj nezgod, ter k starostnemu in invaliditetnemu oskrbovanju.

Posl. dr. Lueger je interpeloval o petrolejskem kartelu, katerega baje namerujejo obnoviti in znatno povišati cene petroleju.

Predsednik je odgovoril posl. Wolfu radi zahtevanega odgovora na interpelacijo o imenovanju grofa Gleispacha, da je že prijavil to vprašanje ministerskemu predsedniku.

Posl. Hannich je rekel, da odredba predsedništva, da vmesni vsikliki se ne smejo vsprejemati v stenografski zapisnik, znači krčenje parlamentarnih pravic. Govornik je vprašal predsednika, da-li ne misli razveljaviti te odredbe?

Predsednik je odgovoril, da ne more spremeniti te odredbe. Ako hočejo, da bode drugače, naj spremenijo poslovni red.

Zbornica je nadaljevala na to razpravo o jezikovnih predlogih.

Atene 6. Grška vojska je zopet zasela Lariso.

Dunaj 6. Ministerski predsednik odgovori najbrže jutri na interpelacijo radi dogodkov v Gradcu. Grof Thun se je izjavil danes v pogovoru z nekim poslancem, da se takoj zaključi državni zbor, čim bi zbornica začela razpravo o njegovi izjavi. Govori se, da bodo italijanski poslanci glasovali proti temu, da bi se takoj zapričela razprava o Thunovem odgovoru.

Dunaj 4. Nemška ljudska in nemška napredna stranka sti sklenili glasovati proti prvemu čitanju vladnih predlog, torej tudi proti čitanju zakonov, katerimi se odpravljajo časniški kolek in erarske mitnice. V razpravo hočeti dopustiti ti dve stranski le zakon za odredbe v pomoč prebivalstvu po pokrajinah, trepeh zbok draginje.

Vršee 5. Škofa grško-vztočnega, Zmejanoviča, je napal danes neki Popović, udarivši ga z gorjačo po glavi. Popović pa ni mogel udariti v drugič, ker so ga prijeli poprej.

Carigrad 5. Bolgarski agent Markov je izročil velikemu vezirju noto, v kateri je označenih 13 slučajev umorstva in družih nasilstev, ki so jih zakrivila večinoma vojaki v vijaletu Uesküb, in sicer v prvi polovici meseca maja. — Turška vlada je obvestila črnogorskega odposlanca Bakića, da je črnogorska obmejna straža umorila jednega turškega listonoša ter da je oplenila neko turško vas. Turške oblasti da so dobile primernih odredb.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 5. junija. (Izvirni brzjav.) Pšenica za julij 102 $\frac{1}{4}$, za september 95, za

december 82 $\frac{3}{4}$, koruza 37 $\frac{3}{4}$, za september 38 $\frac{3}{4}$, mast 640.

Dunajska borza 6. junija 1898.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.90	101.95
„ „ v srebru	101.80	101.85
Avstrijska renta v zlatu	121.55	121.60
„ „ v kronah	101.50	101.50
Kreditne akcije	358.75	358.10
London 10 Lsr	120.30	120.25
Napoleoni	9.53	9.54
20 mark	11.77	11.77
100 ital. lir	44.35	44.38

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za juni 11.75 - 11.80. Pšenica za september 9.74 do 9.76. Oves za spomlad —. Rž za september 7.23 do 7.24. Koruza za juni 1898. 5.20 do 5.22.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slaba — Prodaja 6000 met. stotov. Vreme: lepo.

Hamburg. Santos good average za juli 30.75 za september 31.25 za december 31.50, za marec 32.50.

Havre. Kava Santos good, average za juni 36.75 za oktober 37.25 frankov za 50 klg.

Javna zahvala.

Velečastiti gospod **Kornelij Gorup**, veletržec v Trstu je pristopil kakor pokrovitelj društvu „Šolski dom“ v Gorici ter je izročil odboru **tisoč gl. av. v. pokroviteljnine.**

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, da se imenovanemu gospodu zahvali najtopleje in najsrčneje na velikodušnem daru in izdatni podpori, ki jo je izvolil nakloniti našemu društvu in katero smatramo očitnim dokazom našega zajedništva. Nikdar ne zabimo, da nas bratje iz Trsta, — da-si trpe sami pod enakimi obošaji kakor mi Goričani, — tako izdatno podpirajo na našem svetem podjetju.

V Gorici, dne 4. junija 1898,

Odbor društva „Šolski dom“.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Le 50 nvč. za 4 žrebanja

Zadnji mesec

Glavni dobitok 1krat 100.000 Kron in 4krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20 0/0

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

**I. žrebanje: 24. junija 1898.
II. žrebanje: 6. avgusta 1898.
III. žrebanje: 15. septembra 1898.
IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.**

priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Mandl & C. Ign. Neumann, Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Il Mercurio Triestino, M. Nigris.

Zaloga piva v Bazovici.

Podpisani naznanja, da je odprl v Bazovici v gostilni „pri Lipi“ zalogo piva iz poznane **Dreher-jeve** pivovarne v sodčehkih in boteljkah.

Zagotavlja točno in pošteno postrežbo, priporoča se okoličanskim in bližnjim kraškim krčmarjem

udani

J. Urbančič.

NB. Odjemalci dobijo tudi led.